

149. samostatný protitanková dělostřelecký oddíl Kuřivody (149-й оптадн отдельный противотанковый артиллерийский дивизион Курживоды). byla dislokována do prostoru bývalého kuřivodského hřbitova. Pravděpodobně měla síla oddílu 210 vojáků, které doprovázelo 70 rodinných příslušníků.

Protitankový oddíl byl vždy jednou z operativních skupin 18. gardové mechanizované divize do které mimo jiné také patřil 106. oddělený prapor protichemické obrany v Kuřivodech. Po roce 1968 byl oddíl vybavena. Jednak BTR 60 (БТР-60) - základní modifikace, se shora odklápěným krytem pro výsadek z 14 osob a vyzbrojené jedním 7,62 mm kulometu SGMB. Po roce 1970 bylo vybavení doplněno pásovým průzkumným obrněným transportérem **BRM 1K** (Боевая разведывательная машина

(БРМ-1К) určeným pro průzkum v boji v jakýchkoliv podmínkách. Transportér byl poprvé vyzbrojen 73 mm kanonem 2A28 (20 granát) a 7,62 mm kulometem PKT (2000 nábojů). Hlavním cvičišťem této techniky byla svébořická střelnice. Tam se také v sedmdesátých letech začaly objevovat první bojová vozidla pěchoty **БМП-1 a 2**.

ВВП-1 bojové vozidlo pěchoty (БМП-1 Боевая Машина Пехоты-1) první sovětské bojové pancéřové pásové vozidlo, určená pro dopravu osob k přednímu okraji bojiště,

zvýšením jeho mobility, vyzbrojení a pancéřování na bojišti a plnění společných úkolů s tankovým vojskem. Bojové vozidlo bylo sice schváleno do výzbroje sovětské armády již v roce 1966 ale v Kuřivodech se

objevilo až v sedmdesátých letech. Sériově se

vyráběl až do roku 1979.

БМП-2 (Боевая Машина Пехоты-2) Obrněný transportér VVP- 2 byl zkonstruován na základě e výsledku hluboké modernizace VVP- 1, uskutečněný v 70 letech konstruktérským střediskem Kurganského strojařského závodu, kde byla od roku 1974 zajišťována sériová výrobu těchto strojů. Do armády však byl zařazen až v roce 1980. Základní změny se dotkly samotného vyzbrojení. Místo hladké hlavně 73-mm kanonu 2A28 byl zabudován automatický rychlopalný kanón 2A42 ráže 30 mm. Vodítkem pro výměnu základního vyzbrojení byly technické parametry střelby, zejména délka střelby (1 300 m), nedostatečná délka efektivní střelby (765 m), příliš omezený úsek

na řízení děla ve svislých rovinách i nízké přesnosti střelby. Nový kanón neměl většinu těchto problémů. Ve svislých rovinách je naváděn v pásmu od -5° do $+74^{\circ}$, což umožňuje jeho využití pro boj se vzdušnými cíly. Zaslouhou stabilizátoru 2E36- 1 nebo 2E36- 5 je střelba přesná i během pohybu. Na věži byla provedena montáž odpalovací rampy 9R135M (9P135M) Konkurs. Transportér byl také vybaven prostředky pro boj při jaderném napadení. V polovině devadesátých let se část

parku přestěhovala do prostoru vedle protiletadlové divize. Odsunutím těchto jednotek v polovině roku 1991 se utvořila

v Černjachovsku 11 gardová operativní skupina řídicí mimo jiné také divize umístěné v Československu (139-й зрп, 86-й отб, 149-й оптадн, 45-й обРиРЭБ, 106-й обхз). tzv. „Dělostřelecká kasárna“ původně kuřívodský hřbitov. Zde bylo umístěno 12 protitankových kanonů a 12 protitankových raketových kompletů.

Výzdoba společného klubu.

Úryvky a foto z připravované ságy vojsk v Ralsku

© Bilický Václav 2009

Informační centrum
Ralsko

KUŘÍVODY

*Posádky sovětské
armády*

**149-й оптадн отдельный
противотанковый артиллерийский
дивизион Курживоды**

Občanské sdružení Český svět-Ralsko
Vydává město Ralsko 2009